

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/0384 van 22 december 2015
in de zaak 2010/0448/A/1/0405

In zake:

■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Jo GOETHALS
kantoor houdende te 8850 Ardooie, Brugstraat 39
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

*Tussenkomen-
de partij:*

■■■■■, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en
schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Bart STAELENS
kantoor houdende te 8000 Brugge, Stockhouderskasteel, Gerard
Davidstraat 46 bus 1
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 19 mei 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 25 maart 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad ■■■■■ van 13 november 2009 ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor de bouw van een gesloten terrasconstructie.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te ■■■■■ en met als kadastrale omschrijving ■■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend, maar heeft wel het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een toelichtende nota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

Met het tussenarrest nr. A/2013/0282 van 4 juni 2013 heeft de Raad de verzoekende partij gevraagd met een aanvullende nota te verduidelijken of zij, als gevolg van haar nieuwe aanvraag, een stedenbouwkundige vergunning heeft verkregen, en haar standpunt met betrekking tot haar belang mee te delen, evenals aan de verwerende partij en de tussenkomende partij de mogelijkheid geboden te repliceren met een aanvullende nota.

De verzoekende partij heeft een aanvullende nota ingediend. De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben geen aanvullende nota ingediend.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 3 september 2013, waarop de behandeling van de vordering tot vernietiging uitgesteld is naar de openbare terechtzitting van 17 december 2013, waarop de vordering tot vernietiging behandeld is.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jo GOETHALS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Samuel MENS, die loco advocaat Bart STAELENS verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij is, alhoewel behoorlijk opgeroepen, niet ter zitting verschenen. Krachtens artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van een procespartij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals van toepassing op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

De stad [REDACTED] verzoekt met een aangetekende brief van 12 juli 2010 in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft de tussenkomende partij met een beschikking van 21 januari 2011 voorlopig toegelaten in de debatten tussen te komen en haar gevraagd te verduidelijken op welk onderdeel van artikel 4.8.16, § 1, eerste lid 1° tot en met 6° VCRO zij haar tussenkomst baseert.

De tussenkomende partij stelt dat zij haar tussenkomst baseert op artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 3° VCRO.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. FEITEN

Op 29 mei 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de tussenkomende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het bouwen van een gesloten terras tegen de gevel”.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgesteld gewestplan ‘Brugge - Oostkust’ gelegen in woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch in een behoorlijk vergunde, niet-ervallen verkaveling.

Op het perceel staat het bij koninklijk besluit van 9 juli 1974 beschermd monument, het [REDACTED]

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 24 september tot en met 23 oktober 2009, worden twee bezwaarschriften ingediend.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling onroerend erfgoed, adviseert op 12 oktober 2009 als volgt ongunstig:

“ ...

De aangevraagde werken zijn strijdig met de principiële houding van onze diensten dat het aanbrengen van een nieuw bouwvolume tegen belangrijke historische gevels een overtreding is van de hierboven aangehaalde regelgeving.

Bovendien moet gesteld worden dat het [REDACTED] één van de belangrijkste en best bewaarde middeleeuwse woonhuizen is in de [REDACTED] binnenstad, en dat bij de recente renovatie van het pand er, op aandringen van onze diensten, bijzondere aandacht werd besteed aan de vormgeving en materiaalgebruik van de nieuwe winkelpui.

De gevraagde oprichting van een gesloten terras tegen deze nieuwe winkelpui zou het uitzicht van dit historisch monument ingrijpend aantasten, en het in belangrijke mate ontsieren.

... ”

Het college van burgemeester en schepenen van de tussenkomende partij weigert op 13 november 2009 als volgt een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij:

“ ...

Verslag van de stedenbouwkundige ambtenaar

...

Informatievraag 2009/1233

Op 19 maart 2009 werd er een informatievraag ingediend voor het bouwen van een identiek gesloten terras. In zitting van 28 augustus 2009 (nota nummer 75692) werd het ongunstige advies van het Agentschap R-O Vlaanderen – onroerend erfgoed en het ongunstige advies DMS bijgetreden.

Informatievraag 2009/1380

Op 25 maart 2009 werd een tweede informatievraag ingediend voor het bouwen van een identiek gesloten terras. Dit dossier werd onbeslist afgewerkt, omdat deze vraag reeds ingeschreven was al informatievraag 2009/1233.

Juridische bepalingen m.b.t. de ligging

...

Gemeentelijke verordening op reclames, opschriften, uithangborden en andere publiciteitsmiddelen

...

Niet conform

In voorliggend ontwerp wordt er aan de voorzijde een opstaande boord voorzien.

Volgens de verordening moet het opschrift voorzien worden op een afhangende rand van de zonnetent. Een opstaande of "staande" band in hard materiaal is niet toegelaten.

...

Afweging van de goede ruimtelijke ordening

Beschrijving van de omgeving

Gelegen in de [REDACTED] binnenstad, in woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde. Het pand ligt op de hoek van de [REDACTED], in een toeristisch aantrekkelijke handelsomgeving.

Aaneengesloten bebouwing van 3 bouwlagen en meer.

Toetsing van het project met zijn omgeving

Bestemming

De bestemming van horeca blijft ongewijzigd.

Men vraagt toestemming om het open terras om te vormen tot een half-overdekt terras, tegen de gevel aan te bouwen, met een gedeelte open terras aan de zijde van de [REDACTED]

Impact op omgeving en verkeer

Dergelijke aanbouwingen verminderen het direct contact tussen het wandelend publiek en de gevels, uitstalramen, etalages en dergelijke.

Inplanting, volumes, terreinbezetting

Men beoogt een half-overdekt terras aan te bouwen aan de gevels, zoals deze van de andere horecazaken op de Markt.

...

Evaluatie architecturaal concept

1 Toetsing aan algemeen kaderplan terrassen markt

De Dienst Monumentenzorg en Stadvernieuwing merkt op dat eind 1996 bij het heraanleggen en inrichten van de [REDACTED] een grote inspanning is gedaan en veel moeilijkheden werden overwonnen om de chaos die er tot dan toe op het vlak van de organisatie van terrassen heerste, ongedaan te maken en te doen vervangen door een geordend geheel ingedeeld in verschillende zones.

De inrichting van iedere zone sluit aan bij specifieke kenmerken. Vandaar het verschil tussen het verlengde van de [REDACTED] en de kant die begrensd wordt door de [REDACTED]

Het gedeelte tussen de [REDACTED] heeft momenteel een heel apart karakter. Het bestaat immers uit een vermenging van horecazaken (tot nu toe twee aaneengrenzende) en winkels. Waar het enkel uit horecazaken bestaat zoals aan de kant van de [REDACTED], hindert een aanbouw minder. Winkels daarentegen vergen een direct contact tussen het wandelend publiek en de gevels-uitstalramen.

Er hebben zich indertijd op dat vlak grote moeilijkheden voorgedaan in de [REDACTED] waar een handel in huishoudelijke apparaten gevestigd was op de hoek van de [REDACTED]. Het voor de hand liggend probleem is dat de voorbijganger niet de moeite neemt de rechte hoek te maken in de richting van het uitstalraam van de winkel.

Het is zeker niet wenselijk om herhaling van dergelijke problemen uit te lokken. Daarom moeten, zolang deze rij niet integraal bestaat uit horecazaken, de gevels vrijgehouden worden van aanleunende constructies.

Er wordt ook opgemerkt dat de aanvrager nog een ingang heeft in de zijgevel van de zaak, een ingang die men ook ten volle zou kunnen benutten om het volk komende van de [REDACTED] zowel als van de [REDACTED] aan te trekken. Dit is een mogelijkheid die andere zaken in de buurt niet hebben.

Het nieuwe kaderplan voor de heraanleg van terrassen op de [REDACTED] behoudt de bestaande situatie met enkel open terrassen tussen de [REDACTED]

...

Gelet op de **uitzonderlijke en architectuurhistorische en kunsthistorische waarde** van dit beschermd monument [REDACTED], dat op initiatief van de huidige uitbaatster een passende onderbouw kreeg, is het niet aangewezen om deze gevel te verstoppen achter een verhullende uitbouw waarvan de esthetische kwaliteiten eerder nihil zijn.

Vanaf de eerste contacten rond de herinrichting van de zaak is er ook duidelijk gesteld aan de uitbaatster dat een terrasuitbouw uitgesloten zou zijn om kunsthistorische en architecturale redenen.

...

Ongunstig, gelet op:

- het **bindend ongunstig advies** van Agentschap R-O Vlaanderen – onroerend erfgoed;
- het **unaniem ongunstig advies** van de Raadgevende Commissie voor Stedenschoon;
- de toetsing aan het bestaande zoneringsplan voor terrassen aan de Markt;
- de aangegeven motieven waarom binnen deze zone geen vaste terrassen aanvaardbaar zijn;
- het feit dat ook het nieuwe kaderplan voor de heraanleg van terrassen op de Markt de bestaande situatie behoudt met enkel open terrassen tussen de [REDACTED] en de [REDACTED] (in elk geval zolang er winkels zijn aan deze zijde van de [REDACTED]);
- de **uitzonderlijke architectuurhistorische en kunsthistorische waarde** van het monument, waarbij het niet aangewezen is om deze gevel te verstoppen achter

een verhullende uitbouw waarvan de esthetische kwaliteiten eerder nihil zijn;

- de strijdigheid met de gemeentelijke verordening op reclames, opschriften, uithangborden en andere publiciteitsmiddelen (artikel 8);*
- de strijdigheid met de provinciale verordening inzake toegankelijkheid (artikel 5, 6 en 8);*
- de beperking van de vluchtmogelijkheden vanuit het naastliggend pand. De vluchtweg wordt verlengd.”*

Bovenvermeld verslag wordt bijgetreden.

...”

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 22 december 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 22 februari 2010 dit administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 2 maart 2010 beslist de verwerende partij op 25 maart 2010 als volgt het administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren:

“ ...

4B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

...

De [REDACTED] verordening bepaalt in art. 8 dat zonneschermen en markiezen dienen uitgevoerd te worden uitsluitend in zeildoek. Anderzijds kan er geopperd worden dat het in deze om een windscherm gaat, om een gehele constructie.

De aanvraag is in strijd met de gemeentelijke verordening van [REDACTED] op reclames, opschriften en publiciteitsmiddelen, omdat deze in art. 8 bepaalt dat de publiciteit moet beperkt worden tot verticale franjes van maximum 40cm hoog. Een opstaande band in hard materiaal zoals hier voorzien is niet mogelijk volgens de verordening.

De aanvraag werd voorgelegd aan het agentschap RO-Vlaanderen, afdeling onroerend erfgoed.

Dit verplichte en bindend advies is vereist overeenkomstig art. 11 par. 4 van het decreet van 03.03.76 tot bescherming van monumenten, de aanvrager is verplicht een machtiging te bekomen voor het uitvoeren van werken.

Het agentschap gaf een negatief advies en stelde dat het uitzicht van het historisch monument ingrijpend zou aangetast worden, en suggereerde dat het huidige open terras met parasols desgevraagd kan voorzien worden van een in hoogte beperkt windscherm aan de zijde van de [REDACTED]. Opgemerkt moet worden dat het slechts een suggestie betreft door de bril van de monumentenzorgers. Een windscherm is in feite ook niet evident omdat hierdoor het terras sterk afgebakend zou worden en dit ten koste van de openheid van de marktwand, met onder meer een aantal winkels. In het advies dd 12.10.09 werd gesteld dat voorliggende aanvraag strijdig is met direct werkende normen uit het beleidsveld Onroerend Erfgoed.

Het aanbrengen van een nieuw bouwvolume voor een beschermd monument is strijdig met art. 11 par. 1 van het decreet tot bescherming van monumenten dat stelt dat

eigenaars van een beschermd monument ertoe gehouden zijn het pand in goede staat te behouden en het niet te ontsieren.

In een besluit dd. 17.11.93 van de Vlaamse Regering werd gepreciseerd dat in dergelijke gevallen een aantal werkzaamheden verboden zijn behoudens schriftelijke vergunning van de Vlaamse Regering, en dit in art. 3 puntje 10, 13, en 14 waarbij het aanbrengen van publiciteitspanelen, beeldbepalende elementen en het wijzigen van de bestrating en trottoirs verboden wordt.

Art. 4.3.3. van de Codex bepaalt dat indien uit de verplicht in te winnen adviezen blijkt dat het aangevraagde strijdig is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening, of indien dergelijke strijdigheid manifest reeds uit het aanvraagdossier blijkt, de vergunning geweigerd moet worden tenzij voorwaarden opgenomen worden met bijvoorbeeld betrekking tot de naleving van de sectorale regelgeving.

Art. 4.3.4. van de Codex bepaalt dat een vergunning kan worden geweigerd indien uit een verplicht in te winnen advies blijkt dat het aangevraagde onwenselijk is in het licht van doelstellingen of zorgplichten die gehanteerd worden binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening.

Het moge duidelijk zijn dat het negatieve advies van de afdeling Onroerend Erfgoed een grond is waarom de aanvraag moet geweigerd worden.

...

4C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Gezien bovenstaande juridische belemmeringen, met name het strijdig zijn met direct werkende normen uit het beleidsveld Onroerend Erfgoed, de gemeentelijke verordening inzake reclames, opschriften, uithangborden en andere publiciteitsmiddelen, is een opportuniteitsbeoordeling in feite irrelevant.

Ten volledige titel kan het standpunt van de Dienst Monumentenzorg en Stadvernieuwing weergegeven worden, stellende dat op het eind van 1996 (█ werd gerenoveerd in 1995) bij het heraanleggen en inrichten van de █ een grote inspanning is gedaan om de chaos die er tot dan toe heerste inzake organisatie van terrassen, ongedaan te maken en te doen vervangen door een geordend geheel ingedeeld in zones.

Het nieuwe kaderplan voor de heraanleg van terrassen op de █ behoudt de bestaande situatie met enkel open terrassen tussen de █ en de █. Het gedeelte tussen de █ bestaat uit een vermenging van horecazaken (tot nu toe slechts twee aaneengrenzende) en winkels. Waar het enkel uit horecazaken bestaat zoals aan de kant van de █, hindert een aanbouw minder. Winkels daarentegen vergen een direct contact tussen een wandelend publiek en vitrines. Zolang de rij niet integraal bestaat uit horecazaken, is het wenselijk de gevels vrij te houden van aanleunende constructies.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

De verzoekende partij heeft echter na de bestreden weigeringsbeslissing een nieuwe aanvraag ingediend voor een stedenbouwkundige vergunning voor het plaatsen van een terras op hetzelfde perceel.

De Raad heeft met het tussenarrest nr. A/2013/0282 van 4 juni 2013 de verzoekende partij gevraagd te verduidelijken of zij, als gevolg van haar nieuwe aanvraag, een stedenbouwkundige vergunning heeft verkregen, en haar standpunt mee te delen met betrekking tot de gevolgen hiervan voor de behandeling van de zaak, meer bepaald haar belang bij de vordering tot vernietiging.

De nieuwe aanvraag heeft tot een stilzwijgende weigeringsbeslissing geleid.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partij bijgevolg nog steeds het vereiste belang heeft om de vernietiging van de bestreden beslissing te vorderen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Derde middel

Standpunt van de partijen

1.

In haar derde middel roept de verzoekende partij de schendingen in van artikel 4.3.1 VCRO, het decreet d'Allarde, de stedelijke verordening op reclames, opschriften en publiciteitsmiddelen, de artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het algemeen motiveringsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

1.1

De verzoekende partij stelt in het eerste onderdeel van haar derde middel dat zij dezelfde belettering aanvraagt als alle andere horeca-uitbaters. Dat het college van burgemeester en schepenen van de tussenkommende partij niet ingrijpt, betekent volgens de verzoekende partij dat er geen schending is van de gemeentelijke verordening.

Volgens de verzoekende partij wordt de belettering overigens aangebracht op hout en dat is, in tegenstelling tot plastic en metaal, niet verboden door het gemeentelijk reglement en antwoordt de verwerende partij niet op deze argumentatie.

De verzoekende partij voert aan dat de verwerende partij de vergunning kon verlenen onder de voorwaarde dat er geen belettering kon worden aangebracht.

1.2

In het tweede onderdeel van haar derde middel voert de verzoekende partij aan dat de bestreden beslissing ten onrechte verwijst naar een inrichtingsplan voor de [REDACTED], terwijl de verzoekende partij dit plan niet kent en het ook niet in het dossier terug te vinden is.

De verzoekende partij stelt dat er tussen de [REDACTED] geen 'winkels' zijn met etalages die de consumenten moeten aantrekken: de consumenten werpen, volgens de verzoekende partij, hun blik eerder op de Markt zelf.

Volgens de verzoekende partij kan men de broodwinning van een onderneming ook niet ontnemen ten voordele van concurrenten: er moet geconsumeerd kunnen worden wanneer men een economie draaiende wil houden en daarvoor heeft de verzoekende partij, zoals anderen, een afgeschermd terras nodig.

1.3

In het derde onderdeel van haar derde middel stelt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing het gelijkheidsbeginsel schendt omdat geen enkele reglementaire bepaling een terras voor een monument verbiedt en zelfs dat voor elke horecazaak op de [REDACTED] een terras staat, ook wanneer deze horecazaak een monument is.

De weigeringsbeslissing schendt volgens haar ook het decreet d'Allarde omdat de beslissing de economisch verantwoorde uitbating van haar horecabedrijf onmogelijk maakt. In vergelijking met haar concurrenten, verkoopt de verzoekende partij, naar eigen zeggen, in bepaalde maanden quasi niets omdat haar handelszaak geen verwarmd terras heeft.

2.1

De tussenkomende partij antwoordt op het eerste onderdeel van het derde middel dat de aanvraag reclame bevat in de vorm van een opstaande band in hard materiaal, hetgeen strijdig is met artikel 8 van de gemeentelijke verordening.

Er is, volgens de tussenkomende partij, ook geen gelijkheid in de onwettigheid en wanneer anderen vroeger een vergunning konden bekomen onder een andere regelgeving, belet dit niet dat de huidige regelgeving thans toe te passen is. De bewering dat de vergunning voorwaardelijk kan worden verleend, leidt, volgens de tussenkomende partij, niet tot de onwettigheid van het weigeringsmotief.

2.2

De tussenkomende partij antwoordt op het tweede onderdeel van het derde middel dat de verzoekende partij vooral opportunitetskritiek uit en dat het algemeen belang, zoals een geordend geheel voor terrassen op de [REDACTED], aandacht voor het onroerend erfgoed, ... , andere prioriteiten veronderstelt dan de private doeleinden van de verzoekende partij.

De tussenkomende partij verwijst naar de principes, vermeld in een beslissing van haar college van burgemeester en schepenen van 30 december 1996, houdende goedkeuring van een aantal krachtlijnen met betrekking tot het terrassenbeleid, dat zou doorgevoerd worden na de heraanleg van de [REDACTED], opgenomen in de door de gemeenteraad op 29 april 2004 goedgekeurde terrasverordening.

De tussenkomende partij stelt dat er in de zone tussen de [REDACTED] handelszaken zijn met etalages en dat die etalages bedoeld zijn als aantrekkingspool en uithangbord.

2.3

De tussenkomende partij antwoordt op het derde onderdeel van het derde middel dat de verzoekende partij doet alsof haar horecabedrijf het enige is waarvoor een gesloten aangebouwd terras verboden wordt.

Volgens de tussenkommende partij hangt dit af van de zone van de uitbating en in de zone waar de verzoekende partij haar bedrijf uitbaat, is alleen een open terras mogelijk.

De tussenkommende partij stelt dat het horecabedrijf in het beschermd monument, gelegen op de ■■■■, al een terras had voor de bescherming als monument en dat de verzoekende partij van in het begin wist dat er geen aangebouwd gesloten terras kon ingeplant worden.

Beoordeling door de Raad

1.

De bestreden beslissing bevat verschillende weigeringsmotieven, namelijk dat de aanvraag:

(1) in strijd is met de gemeentelijke verordening van de stad ■■■■ op reclames, opschriften en publiciteitsmiddelen,

(2) strijdig is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening,

(3) onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening.

Met haar derde middel vecht de verzoekende partij het eerste en het derde weigeringsmotief aan.

Het tweede weigeringsmotief komt aan bod in het tweede middel.

2.

De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat publiciteit in de vorm van een opstaande band in hard materiaal strijdig is met artikel 8 van de gemeentelijke verordening van de stad ■■■■ op reclames, opschriften en publiciteitsmiddelen.

Artikel 8, B van de verordening van de stad ■■■■ van 27 april 2004 op reclames, opschriften, uithangborden en andere publiciteitsmiddelen, bepaalt:

“B. Zonneschermen en markiezen met publiciteit.

Zijn vergunbaar onder de volgende voorwaarden:

1. Deze vastgehecht aan een gevel:

- de plaatsing moet zich beperken tot de benedenvoorgevel;*
- ze moeten volledig opplooibaar zijn tot tegen de gevel;*

- volledig uitgeplooid (o.m. tot de zeilen volledig spannen), mag de voorzijde niet binnen de 0,5 m van de voetpadrand komen, mogen de vaste delen niet lager komen dan 2,20m boven het voetpadniveau, terwijl de losse franjes en de neerhangende zijkanten minimum 2m boven het voetpadniveau moeten komen; de minimum afstand tot de voetpadrand kan door het college van burgemeester en schepenen in uitzonderlijke gevallen herleid worden tot 0,3m.

- het bevestigingssysteem moet volledig met het zeildoek opgeborgen kunnen worden tot tegen de gevel in opgerolde of opgetrokken toestand; alle constructiedelen moeten met zeildoek bedekt zijn;

- uitsluitend uitgevoerd worden in zeildoek; Plastic en metaal zijn uitgesloten;
- de kleur van het zeildoek moet langs de buitenzijde eenvoudig en niet schreeuwerig zijn;
- de publiciteit beperkt wordt tot de verticale franjes van maximum 0,4m hoog.

2. De vrijstaande zonneschermen:

- ze moeten uitsluitend uitgevoerd worden in zeildoek; plastic en metaal zijn uitgesloten;
- de kleur van het zeildoek moet langs de buitenzijde eenvoudig en niet schreeuwerig zijn;
- de publiciteit moet beperkt worden tot de verticale franjes van maximum 0,4m hoog; uitgezonderd op de markt in het [ ] en te [ ] en op die plaatsen bepaald door het college van burgemeester en schepenen waar deze publiciteit uitgesloten is."

Zonneschermen en markiezen met publiciteit, vastgehecht aan een gevel, zijn dus vergunbaar wanneer ze uitsluitend uit zeildoek bestaan. Plastic en metaal zijn expliciet uitgesloten en de publiciteit is beperkt tot verticale franjes van maximum 0,4m hoog.

Publiciteit op een opstaande band in hout wordt niet toegelaten door artikel 8 van de verordening van de stad [ ] op reclames, opschriften, uithangborden en andere publiciteitsmiddelen.

Het gelijkheidsbeginsel wordt geschonden wanneer in rechte en in feite gelijke gevallen ongelijk zijn behandeld, zonder dat er voor deze ongelijke behandeling een objectieve en redelijke verantwoording bestaat. De verzoekende partij die aanvoert dat het gelijkheidsbeginsel is geschonden, moet dat in het verzoekschrift met concrete en precieze gegevens aantonen.

De verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat bij in rechte en in feite gelijke omstandigheden aan andere aanvragers wel een stedenbouwkundige vergunning voor dezelfde vorm van publiciteit verleend is. Zij geeft zelfs aan dat deze andere publiciteit onvergund kan zijn, zodat het gelijkheidsbeginsel niet geschonden kan zijn.

3.

Het vergunningverlenend bestuursorgaan moet overeenkomstig artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, 1° en 2° VCRO concreet onderzoeken of een aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening en moet de noodzakelijke of relevante aspecten van een goede ruimtelijke ordening bij haar beoordeling betrekken en rekening houden met de ingediende bezwaren en adviezen.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van een goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partij overwegend kritiek uit op de opportuniteit van de bestreden beslissing. Private belangen, zoals het vergroten van de winst en het versterken van

de concurrentie, zijn geen aandachtspunten en criteria die in overweging genomen moeten worden bij de beoordeling van een goede ruimtelijke ordening.

De verwerende partij beslist, bij de beoordeling van de aanvraag, niet of de verzoekende partij een subjectief recht heeft om een gesloten terras op te richten. De verwerende partij beslist als bestuur, door een stedenbouwkundige vergunning te verlenen of te weigeren, of een bepaalde wijze van uitoefenen van dat recht al dan niet verenigbaar is met de openbare belangen, waarvoor zij zorg draagt.

In de uitoefening van het wettigheidstoezicht is de Raad overigens alleen bevoegd te onderzoeken of de verwerende partij haar appreciatiebevoegdheid behoorlijk heeft uitgeoefend, meer bepaald of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op basis daarvan in redelijkheid haar beslissing heeft kunnen nemen.

Het is een beleidskeuze van het college van burgemeester en schepenen van de tussenkommende partij om tussen de [REDACTED] geen terrassen toe te laten.

Bovendien beslist de verwerende partij dat het beschermd monument, om kunsthistorische en architecturale redenen, niet verstopt mag worden *“achter een verhullende voorbouw met beperkte esthetische kwaliteiten”*. De verzoekende partij toont de onredelijke beoordeling van haar aanvraag door de verwerende partij niet aan.

De door de verzoekende partij bekritiseerde overwegingen van de bestreden beslissing volstaan dan ook om de bestreden beslissing te dragen.

4.

Het decreet d'Allarde impliceert niet dat aan de vrijheid van handel en nijverheid geen beperkingen kunnen worden opgelegd omwille van, onder meer, stedenbouwkundige redenen en redenen van algemeen belang. Er anders over oordelen zou elk overheidsbeleid, en zeker elk stedenbouwkundig beleid, onmogelijk maken.

De verzoekende partij negeert dat de vrijheid van handel en nijverheid beperkt kan worden door de wetgeving op de ruimtelijke ordening.

Het gelijkheidsbeginsel wordt geschonden wanneer in rechte en in feite gelijke gevallen ongelijk zijn behandeld zonder dat er voor deze ongelijke behandeling een objectieve en redelijke verantwoording bestaat. De verzoekende partij die aanvoert dat het gelijkheidsbeginsel is geschonden, moet dit in het verzoekschrift met concrete en precieze gegevens aantonen.

Om een schending van het gelijkheidsbeginsel te kunnen invoeren, moet men in rechte en in feite gelijke gevallen aantonen. In de zone op [REDACTED], waar de horecazaak van de verzoekende partij gelegen is, zijn niet alleen horecazaken, maar ook andere winkels gevestigd. De terrassen op [REDACTED], waar de verzoekende partij wil mee vergelijken, zijn gelegen in een zone waarin alleen horecabedrijven gelegen zijn. In die omstandigheden kan een schending van het gelijkheidsbeginsel niet worden ingeroepen.

Het derde middel is dan ook ongegrond.

B. Eerste en tweede middel

In haar eerste middel roept de verzoekende partij de schendingen in van artikel 11, §4/2 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, van de

artikels 44 tot en met 47 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 november 1993, zoals ingevoegd met het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009, tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten, stads- en dorpsgezichten, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het algemeen motiveringsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij stelt dat het, krachtens artikel 11, §4/1 van het monumentendecreet, verplicht was advies te vragen aan de expertencommissie en dat de verwerende partij in de bestreden beslissing niet motiveert waarom dit advies niet gevraagd is.

In haar tweede middel roept de verzoekende partij de schendingen in van artikel 11, §1 en §4 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, van de artikelen 4.1.3, 4.3.3 en 4.3.4 VCRO, van de artikelen 3, 10°, 13° en 14° van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten, stads- en dorpsgezichten, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het algemeen motiveringsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij betwist de inhoud van het ongunstig advies van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling onroerend erfgoed, en vraagt aan de Raad het advies van de expertencommissie in te winnen.

Zoals besproken bij de beoordeling van het derde middel bevat de bestreden beslissing drie weigeringsmotieven en slaagt de verzoekende partij er niet in de onwettigheid aan te tonen van het eerste en het derde weigeringsmotief.

De kritiek op het tweede weigeringsmotief is dan ook kritiek op een overtollig motief, waarvan een eventuele onregelmatigheid zonder invloed is op het afdoend karakter van de andere weigeringsmotieven. De eventuele gegrondheid van kritiek op een overtollig motief kan niet tot de onwettigheid van de bestreden beslissing leiden.

Het eerste en tweede middel zijn dan ook ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de stad [REDACTED] is ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk, maar ongegrond.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 22 december 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,
met bijstand van
Lieselotte JOPPEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Lieselotte JOPPEN

Eddy STORMS